

Stil Pengesforsendelser og i det hele carterede Forleidelser. Det vil være et ikke ringe Fremstridt, men der er en Banstælighed, jeg straks vil gøre opmærksom paa, og den er ikke lille. Det er den, at saa komme vi til to Slags Brevsamlingssteder. Men Spørgsmaalet skal blive taget under Overvejelse paa den Maade, hvorpaa slige Spørgsmaal kunne overvejes, nemlig af de overordnede Postembedsmænd og Generaldirektøren, og saa vil det vise sig, om vi kunne trænge igennem med Spørgsmaalet. Jeg haaber, at vi kunne komme til at forhandle nærmere om det til næste Aar. Til Forøgelse af Postbudenes Antal har det erede Udvalg bevilget nogle Bude. Jeg er ikke ganske sikker paa, at det er tilstrækkeligt. Jeg gør opmærksom paa, at naar der er kommet 2 ind ud over, hvad jeg ved anden Behandling erklærede, jeg kunde nøjes med, saa har der været Udvikling siden den Tid. Smidlertid trøster jeg mig med, at den erede Ordførers Udtalelser gik ud paa, at man aldrig vil gaa tilbage. Altsaa, for saa vidt man er kommen til et forbedret Standpunkt i Kjøbenhavn eller andetsteds, gaar man ikke tilbage fra det, og saa maa man se at hjælpe sig midlertidig med Reserverbude, for saa vidt det er nødvendigt.

Jeg kommer saa til Odense Katedralskoles Bygning. Jeg skal gaa lidt nærmere ind paa dette Spørgsmaal og gøre det saa objektivt som muligt. Hovedpunktet i denne Sag er Flytningen af Posthuset eller Postgaarden, hvad man nu vil kalde den, fra Særnbanen. Nu ligger det ikke i Odense By, men i Landdistriktet ved Byen. Det er Hovedspørgsmaalet og har altid været det. Spørgsmaalet blev rejst allerede i Firsjerne. I 1887 var der en officiel Forhandling mellem Postinspektøren og paa den anden Side Byraadet og Handelsforeningen i Odense om dette Flytningspørgsmaal, idet vedkommende lokale Myndigheder hævdede, at man ikke var tjent med at saa sin Hovedpost besørget i Landdistriktet ved Særnbanen, men det maatte ske centralt i Byen. Denne Overvejelse førte ikke til noget. I 1890 blev Sagen optagen paa ny fra Byraadets Side, og bag ved Byraadet stod igen Handelsforeningen. Byraadet, som havde hørt, at Latinskolen i Længden ikke var tjenlig for sit Djemed, rejste Spørgsmaalet om at tage

Latinskolen til Posthus og fremkom med et positivt Tilbud derom. Jeg skal nævne lidt derom. Man var enig om at anbefale, at Katedralskolens nuværende Bygning blev indrettet til Post- og Telegrafstation samt Boltig for Postmester og Telegrafbestyrer, og Byraadet erklærede sig derhos villigt til, saafremt denne Plan kunde gennemføres ved Statens Foranstaltning og det nuværende Posthus sælges til Nedbrudelse, uden Udgift for Statskassen at tilvejebringe en Gadeforbindelse mellem Graabrødreplads og Særnbanestationens Forplads samt at udvide denne sidste efter den det høje Ministerium i fornævnte Indstilling forelagte Plan, alt dog under Forudsætning af, at det til denne Udvidelse og Gadeanlægget fornødne Areal uden Wederlag afgaves af Staten. Altsaa, det, Byraadet i 1890 foreslog Ministeriet, var, at under Vilkaar af Posthusets Flytning centralt op i Byen og af, at Latinskolens Grund var ledig, vilde det gøre et Gadeanlæg og lade udføre de fornødne Kloaf- og Vandledningsarbejder. Kort efter kom Kultusministeriet og foreslangte Plads for sin Latinskole og for sit Arkiv i Slotshaven, hvorved der blev Tale om et Bejanlæg. Jeg var lidet tilbøjelig til at gaa ind derpaa, men efter en længere Forhandling sluttede jeg Overenskomst med Kultusministeriet om, at Latinskolen skulde overlades Indenrigsministeriet til Posthus paa Vilkaar af, at Kultusministeriet kom til at raade over Pladsen i Slotshaven, og at Kommunen gjorde det Bejanlæg, som blev nødvendigt for de offentlige Bygninger, samt indrettede Vandledninger og Kloaf. Saa kom Sagen for i Finansudvalget, og jeg kan her henvise til en Skrivelse fra Indenrigsministeriet til Finansudvalget, som findes i Tillæg B. til Rigsdagstidenden for 1891—92, Side 290. Denne Skrivelse begynder saaledes: „I Anledning af den mellem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Indenrigsministeriet truffne Overenskomst om Overdragelse til sidstnævnte Ministerium af den gamle Katedralskole i Odense“. Det var altsaa bekendt for Finansudvalget, at Skolen vilde blive overdraget til Indenrigsministeriet. Det hedder dernæst i Skrivelsen: „Det er Hensigten, naar den gamle Katedralskolebygning i Odense erhverves til-